

den største bidragyder (USA). Endvidere har komiteen f) søgt at afdæmpe kraftige svingninger i skalaen. Minimumssatsen var fastsat uændret til 0,04 pct.

Under 5. udvalgs debat gav de fleste lande udtryk for anerkendelse af komiteens arbejde og for tilslutning til den udarbejdede bidragsskala. En række udviklingslande kritiserede med udgangspunkt i, at bidragsskalaen var fastsat på basis af betalingsvæne, det forhold, at der var loft over USA's bidrag og dermed indirekte over andre velhavende landes bidrag, jfr. den ovennævnte regel e) der i øjeblikket får anvendelse på Sverige og Kuwait. De kritiserede også det forhold, at der i nationalindkomstudregningen var foretaget beregninger vedrørende de dele af et lands befolkning, der levede på subsistensgrænsen; disse burde holdes udenfor, da de i praksis ikke omfattedes af de pågældende landes monetære system. Endelig ønskede de, hvilket udvalget indvilgede i, at der skulle gives lande, der havde særlig knaphed på konvertibel valuta, mulighed for at betale i lokal valuta i det omfang FN havde brug for denne valuta. En række lande gjorde sig til talsmænd for, at overgrænsen for reduktion, jfr. ovennævnte regel a), burde flyttes til 1500 dollars, idet der nu befandt sig 24 lande over denne grænse, og princippet om graderet påligning derved blev krænket.

Enkelt land fandt, at der i højere grad burde tages hensyn til lande, der havde været udsat for naturkatastrofer.

Japan indtog et særstandpunkt, idet man fandt det rimeligt, at de faste medlemmer af sikkerhedsrådet blev pålagt et særligt bidrag i betragtning af den stilling, de indtog indenfor FN. Med den nye skala ville Japan komme til at betale 43 pct. mere end tidligere, d. v. s. en del mere end et af de faste medlemmer af sikkerhedsrådet (Kina) og kun en smule mindre end to af de andre faste medlemmer (Frankrig og Storbritannien).

Bidragskomiteens beretning godkendtes af 5. udvalg med stemmetallene 86-0-3.

Plenarforsamlingen godkendte uden afstemning rapporten på sit møde den 4. december 1970, idet Japan af de ovennævnte grunde erklærede at måtte afstå. (Res. 2654 XXV)).

Revisionsberetninger vedrørende særorganisationernes og IAEA's udgifter.

(Dagsordenens punkter 78a og b).

På sit møde den 11. december 1970 godkendte 5. udvalg uden afstemning revisionsberetningen vedrørende udgifter afholdt af FN's udviklingsprogram (UNDP's) konti i 1969. Beretningen dækkede i år både kontoen for teknisk bistand under UNDP og kontoen for tildelinger fra UNDP's specialfond — hvilke tidligere har været behandlet særskilt.

De til rådighed for UNDP stående fonds beløb sig i 1969 til knap 462 mill. dollars. Udviklingsprogrammet havde i 1969 påtaget sig forpligtelser for godt 257 mill. dollars, således at der, efter at godt 49 mill. dollars var henlagt til kontoen for ikke udnyttede tildelinger, pr. 31. december 1969 tilbagestod en balance på godt 145 mill. dollars.

5. udvalgs beretning godkendtes uden afstemning af plenarforsamlingen den 16. december 1970. (Res. 2730 (XXV)).

Administrativ og budgetmæssig koordinering mellem FN og særorganisationerne samt IAEA.

(Dagsordenens punkt 79).

Under dette dagsordenspunkt drøftede udvalget en af generalsekretæren i henhold til resolution 2537 B (XXIV) udarbejdet beretning om udvalg og organer indenfor FN nedsat med henblik på administrativ og budgetmæssig kontrol, undersøgelse og koordinering. Udvalget drøftede endvidere de af det rådgivende udvalg for administrative og budgetmæssige spørgsmål (ACABQ) i årets løb udarbejdede beretninger vedrørende henholdsvis ILO's og WHO's administrations- og ledelsesprocedurer, særorganisationernes administrative budgetter og generelle koordinationsanliggender indenfor FN. Grundet beretningernes omfangsrige og dybtgående karakter var udvalget ikke i stand til at underkaste disse en egentlig substansdrøftelse. Følgende forhold blev imidlertid genstand for særlig omtale:

Den brasilianske delegerede fremhævede, at hensigten med den af generalsekretæren udførte undersøgelse var at undgå dobbelt-